

CHÚA NHẬT TUẦN XX MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM A

- ⇒ Đây Thiên Chúa phán: “Hãy giữ luật và thực thi công bình, vì ơn cứu độ của Ta đã gần tới, và sự công chính của Ta sẽ tỏ hiện. “Người ngoại bang theo Chúa để phụng sự Chúa và mến yêu danh Người, để trở nên tôi tớ Chúa, **tất cả những ai giữ ngày Sabbath, không hề sai lỗi, và trung thành với giao ước của Ta, Ta sẽ dẫn chúng lên núi thánh, và Ta sẽ cho chúng niềm vui trong nhà cầu nguyện. Ta sẽ nhận những lễ toàn thiêu và hiến tế của chúng trên bàn thờ, vì nhà Ta là nhà cầu nguyện cho mọi dân tộc**”. (Is 56, 1:6-7)
- ⇒ Anh em thân mến, tôi nói với anh em là những người gốc Dân Ngoại rằng: Bao lâu tôi là Tông đồ các Dân Ngoại, tôi sẽ tôn trọng chức vụ của tôi, nên có cách nào làm cho đồng bào tôi phân bì, mà tôi cứu rồi được ít người trong họ. Vì nếu do việc họ bị loại ra, mà thiên hạ được giao hoà, thì sự họ được thân nhận sẽ thế nào, nếu không phải là một sự sống lại từ cõi chết? Vì **Thiên Chúa ban ơn và kêu gọi ai, thì Người không hề hối tiếc**. Như xưa anh em không tin Thiên Chúa, nhưng nay vì họ cứng lòng tin, nên anh em được thương xót; cũng thế, nay họ không tin, vì thấy Chúa thương xót anh em, để họ cũng được thương xót. Thiên Chúa đã để mọi người phải giam hãm trong sự cứng lòng tin, để Chúa thương xót hết mọi người. (Rm 11:13-15. 29-32)
- ⇒ Khi ấy, ra khỏi đó, Chúa Giêsu lui về miền Tyrô và Sidon, thì liền có một bà quê ở Canaan từ xứ ấy đến mà kêu cùng Người rằng: “Lạy Ngài là con Vua Đavít, xin thương xót tôi: con gái tôi bị quỷ ám khôn cực lắm”. Nhưng Người không đáp lại một lời nào. Các môn đệ đến gần Người mà xin rằng: “Xin Thầy thương để bà ấy về đi, vì bà cứ theo chúng ta mà kêu mãi”. Người trả lời: “Thầy chỉ được sai đến cùng chiên lạc nhà Israel”. Nhưng bà kia đến lạy Người mà nói: “Lạy Ngài, xin cứu giúp tôi”. Người đáp: “Không nên lấy bánh của con cái mà vớt cho chó”. Bà ấy đáp lại: “Vâng, lạy Ngài, vì chó con cũng được ăn những mảnh vụn từ bàn của chủ rơi xuống”. Bấy giờ, Chúa Giêsu trả lời cùng bà ấy rằng: “Này bà, bà có lòng mạnh tin. Bà muốn sao thì được vậy”. Và ngay lúc đó, con gái bà đã được lành. (Mt 15:21-28)

+> “... tất cả những ai giữ ngày Sabbath, không hề sai lỗi, và trung thành với giao ước của Ta, Ta sẽ dẫn chúng lên núi thánh, và Ta sẽ cho chúng niềm vui trong nhà cầu nguyện. Ta sẽ nhận những lễ toàn thiêu và hiến tế của chúng trên bàn thờ, vì nhà Ta là nhà cầu nguyện cho mọi dân tộc...” – “... *Thiên Chúa ban ơn và kêu gọi ai, thì Người không hề hối tiếc...*”

+> “... bà kia đến lạy Người mà nói: “*Lạy Ngài, xin cứu giúp tôi*”. *Người đáp: “Không nên lấy bánh của con cái mà vứt cho chó*”. Bà ấy đáp lại: “*Vâng, lạy Ngài, vì chó con cũng được ăn những mảnh vụn từ bàn của chủ rơi xuống*”. Bấy giờ, Chúa Giêsu trả lời cùng bà ấy rằng: “*Này bà, bà có lòng mạnh tin. Bà muốn sao thì được vậy*”. Và ngay lúc đó, con gái bà đã được lành...”

=== Ngay từ lúc sinh động vật – lẽ tất nhiên trong đó có loài người mà “loài người” tự cho là có trí thông minh hơn tất cả các loài sinh động vật khác - hiện diện trong hoàn vũ, cho đến lúc khái niệm “thần linh” xuất hiện: chúng ta chẳng từng nghe “phân cấp” đó sao?

cấp 1. “Vô hồn” (chẳng những “hồn” được quan niệm là sự sống, sự hiện hữu, sự “được tạo dựng”, mà còn hơn là sự sống = chính là HIỆN HỮU nhờ “Thần Khí” mặc dù theo con mắt của phàm phu tục tử, tuy là hiện hữu nhưng hình như cấp 1 KHÔNG CÓ SỰ SỐNG) = khoáng vật, sỏi đá, v.v...

cấp 2. “Sinh hồn” = cũng theo con mắt phàm phu tục tử thì cấp 2 == thực vật, cây cối, rau cỏ, v.v...

cấp 3. “Giác hồn” = với con mắt phàm phu tục tử thì cấp 3 chẳng những thật sự hiện hữu và có sự sống, mà còn có... cảm giác và có sự sống động == động vật, thú vật, chim trời cá biển, cầm thú súc vật, v.v...

cấp 4. LINH HỒN = trong tất cả các “tạo vật hữu hình – nghĩa là mắt có thể thấy, tay chân có thể đụng chạm, v.v... -”, cấp 4 - con người – là cấp cao nhất vì chẳng những có tất cả những gì các cấp 1,2,3 có mà còn có phần linh thiêng, thông minh, hiểu biết, v.v... mặc dù có thể mường tượng những cấp 5, 6, 7, v.v... “vô hình”

== Không ai biết sinh động vật hiện hữu trong hoàn vũ từ lúc nào? Cách đây mấy ngàn, trăm ngàn, triệu... năm? Và từ lúc bắt đầu hiện hữu cho đến lúc “được tiến hóa – evolution - đặc biệt từ loài khỉ (tổ tông của “loài... súc vật) để trở thành loài “nửa người nửa ngợm nửa đười ươi, theo xhcn cao minh thượng trí...” là bao lâu?

== Cũng không biết có nẩy sinh vấn đề “so đo phân bì, kỳ thị, v.v...” giữa các sinh động vật cấp 1 với cấp 1, cấp 2 với cấp 2,... và giữa các cấp với nhau không?

***

Mới thoáng đọc đoạn Tin Mừng: “... bà kia đến lạy Người mà nói: “Lạy Ngài, xin cứu giúp tôi”. **Người đáp: “Không nên lấy bánh của con cái mà vớt cho chó”.** – không rõ có ai trong chúng ta cảm thấy “sao sao” không, nghĩa là phân biệt giới tính? phân biệt nòi giống? phân biệt sang hèn? Kỳ thị chủng tộc, niềm tin, v.v... ?

== thông thường – và lăm lăm! – một số “nửa người nửa ngợm...” – cũng như bất kỳ ai trong chúng ta, dù thuộc giai cấp xã hội nào... mới nghe qua một câu nói đã tự cho mình là thông minh thượng trí hiểu ngay ý tưởng của người nói để rồi lên tiếng phê phán rồi kết án, nhất là những “nửa người nửa ngợm” độc tôn, độc quyền,

== Nếu chăm chú và khiêm nhường lắng nghe câu tiếp của người phụ nữ: “... Bà ấy đáp lại: **“Vâng, lạy Ngài, vì chó con cũng được ăn những mảnh vụn từ bàn**

của chủ rơi xuống” thì chắc hẳn bất kỳ ai trong anh chị em chúng ta đều phải cúi gằm mặt xuống, khâm phục người phụ nữ... còn thông minh hơn chúng ta gấp ngàn vạn lần... “AI CÓ TAI ĐỂ NGHE THÌ HÃY NGHE!” Thầy chí thánh Giêsu phán dạy quả không sai tí nào!

=== “Phần thưởng” của sự khiêm nhường, hiểu rõ câu nói của Thầy chí thánh? =
“...Bấy giờ, Chúa Giêsu trả lời cùng bà ấy rằng: ‘Này bà, bà có lòng mạnh tin.
Bà muốn sao thì được vậy’. Và ngay lúc đó, con gái bà đã được lành...”

=== Chúng ta đã nghe nhiều lần việc Đức Giêsu “khen ngợi lòng tin” của một số theo chân, hoặc bệnh nhân xin Người chữa lành; cũng có lúc Đức Giêsu tỏ ra dửng dưng như tức giận về sự yếu tin của các tông đồ/môn đệ hằng theo chân Người bao ngày tháng qua, từng chứng kiến tận mắt bao việc “kỳ diệu” Người làm: “NẾU lòng tin của anh em chỉ bằng hạt cải thì...” (Mt. 20:17)

Mời Anh Chị Em cùng hát bài TIN – CÂY – MÈN và cầu xin Thầy chí Thánh tăng thêm đức tin, củng cố đức cậy, và hoàn thiện đức ái trong lòng mỗi người anh chị em chúng ta để ngày ngày chúng ta xứng đáng được Người ban ân phúc...